

Pokání - Brontosauři

Emi

Znavenej na dně a jako kůl sám,
už v koutě, kam dál, no řekněte kam,

H

před sebou utíkat těžko se kamkoliv dá,

Emi

nejtěžší noci jsou pod střechou hvězd,

Ami

když domů se nechce, když se necháš svést

Emi

H

Emi

sám sebou a cosi si namlouváš a namluvit dáš.

I kámen se ustrne, ale musí být proč,
i řeky proud obrátíš, když důvod je,
i sníh v slunci padá, když rozhodne na nebi Bůh,
jen příčina následkem věci má být
a vědomí, že není víc nežli žít,
a že život je jen na chvílí půjčený milostný dar.

Emi

R: Ne hněv, nebo závist, ani jiné z těch slov,
ani touhy, co navíc chceš k životu mít,

H

ani láska, ani ta není důvodem odejít z cest.

Emi

Kdo v poledním žáru hledá hojivý stín,

Ami

ať vykřičí napřed řeku svých vlastních vin

Emi

H

Emi

a pak obrátí ke hvězdám pokorně u dlaně dlaň.

A poprosí mlčky, to kdekoliv jde,
v chrámech jen svádí to k divadlu vést,
ať poprosí člověka jménem, jménem pravdy a svým
a ať snese pokání po samý kraj,
to víra je svědomí ,svědomí ráj
a nikdo není čistý, jen někteří lidé snad míň.

R: Ne hněv...